

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Gouda

MvN

Rolnr.: 7525924 \ CV EXPL 19-727

Vonnis van de kantonrechter d.d. 19 december 2019 in de zaak:

de besloten vennootschap Dexia Nederland B.V.,
gevestigd te Amsterdam,
eisende partij,
gemachtigde: mr. J.R. van Staveren (USG Legal professionals),

tegen

████████████████████
wonende te ████████████████████
gedaagde partij,
gemachtigde: mr. G. van Dijk (Leaseproces).

Partijen worden hierna aangeduid als "Dexia" en "██████████"

1 Procedure

De kantonrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- de dagvaarding d.d. 25 januari 2019;
- de conclusie van antwoord;
- de conclusie van repliek;
- de conclusie van dupliek;
- de akte uitlaten productie van Dexia;
- de in het geding gebracht producties.

2 Feiten

2.1 Op grond van de onweersproken inhoud van de stukken gaat de kantonrechter van het volgende uit:

a Dexia Bank Nederland N.V., de vennootschap die aanvankelijk partij was, is na een fusie met haar aandeelhoudster als rechtspersoon opgehouden te bestaan. Dexia is haar rechtsoptvolgster onder algemene titel. Dexia is tevens de rechtsoptvolgster onder algemene titel van Bank Labouchere N.V., alsmede van Legio-Lease B.V. (hierna: Labouchere of Legio-Lease). Waar hierna sprake is van Dexia worden haar rechtsvoorgangsters daaronder mede begrepen.

b ██████████ heeft de navolgende aandelenleaseovereenkomst met Dexia gesloten (hierna: de leaseovereenkomst):

Contractnr.	Datum	Naam overeenkomst	Looptijd	Leasesom
██████████	4-11-1999	KoersExtra	240 mnd	€ 10.890,72

c Dexia heeft met betrekking tot de leaseovereenkomst een eindafrekening opgesteld met het volgende resultaat:

Contractnr.	Datum eindafrekening	Resultaat
██████████	niet vermeld	- € 892,90

d Volgens opgave van Dexia heeft ██████████ op grond van de leaseovereenkomst in totaal aan Dexia betaald: € 2.677,42 aan inleg en € 892,90 aan restschuld. Aan dividenden en claims heeft Dexia niets uitbetaald en niets verrekend. Ter nadere afrekening heeft ██████████ op of omstreeks 18 januari 2012 € 760,59 van Dexia ontvangen.

e Bij brief van 24 januari 2012 van de gemachtigde van ██████████ s aan Dexia meegedeeld dat ██████████ haar vorderingen op Dexia onverkort handhaaft en dat de brief bedoeld is om de verjaring van deze vorderingen, voor zover nodig, te stuiten.

f Bij brieven van 22 november 2018 en 2 januari 2019 heeft Dexia aan ██████████ verzocht haar te bevestigen dat zij niets meer van Dexia te vorderen heeft, dan wel aan Dexia toe te lichten en te onderbouwen waarom er wel sprake zou zijn van een vordering van ██████████ op Dexia.

g Op deze brieven is door ██████████ niet gereageerd.

3 Vordering

3.1 Dexia vordert dat bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad voor wat betreft de proceskosten, voor recht wordt verklaard dat zij ten aanzien van de met ██████████ gesloten leaseovereenkomst met nummer ██████████ aan al haar verplichtingen heeft voldaan en derhalve niets meer aan ██████████ s verschuldigd. Ten slotte vordert Dexia ██████████ te veroordelen tot betaling van de proceskosten.

3.2 Hetgeen Dexia ter toelichting van deze vordering heeft gesteld komt op het volgende neer. Dexia ziet zich geconfronteerd met de situatie dat ██████████ een vordering op haar pretendeert te hebben, dat ██████████ de verjaring van die vordering heeft gestuit, maar dat ██████████ niet inhoudelijk motiveert waarom zij meent een vordering op Dexia te hebben. Dexia meent daarom er recht en belang bij te hebben dat in rechte wordt vastgesteld dat ██████████ geen vordering meer op haar heeft in verband met de tussen hen gesloten leaseovereenkomst.

4 Verweer

4.1 Op het verweer, waarmee ██████████ deze vordering heeft betwist, zal - voor zover daaraan wordt toegekomen - hierna worden ingegaan.

5 Beoordeling

Belang bij de vordering

5.1 ██████████ stelt voorop dat Dexia geen belang heeft bij de onderhavige vordering (artikel 3:303 BW) en dat zij door het instellen daarvan misbruik maakt van haar bevoegdheid daartoe. Bij de beoordeling daarvan zijn de volgende omstandigheden van belang.

5.2 Dexia heeft onbetwist gesteld dat haar commerciële bedrijfsvoering reeds lange tijd geleden is gestaakt en dat zij thans slechts bestaat om de geschillen rond de effectenleaseproducten af te wikkelen. Daarmee is gegeven dat Dexia een redelijk en in rechte te respecteren belang heeft om duidelijkheid te verkrijgen over de vraag of afnemers - waaronder [REDACTED] - aanspraken jegens haar hebben en zo ja, tot welke omvang en op welke grond, ten einde in staat te zijn deze af te wikkelen. Gelet op de gemotiveerde onderbouwing door Dexia van haar stelling dat zij aan haar verplichtingen jegens [REDACTED] heeft voldaan vormt het vorderen van een verklaring voor recht een geëigend middel om die duidelijkheid te verkrijgen. [REDACTED] heeft dan immers de mogelijkheid om in conventie en/of in reconventie het tegendeel te onderbouwen.

5.3 Het voorgaande neemt niet weg dat, gelet op het verweer van [REDACTED] moet worden onderzocht of Dexia misbruik maakt van haar bevoegdheid tot het instellen van een vordering als de onderhavige. Hoewel hiervoor reeds is overwogen dat Dexia voldoende belang heeft bij het verkrijgen van duidelijkheid in de rechtsverhouding tussen haar en (ook) [REDACTED] kan er toch sprake zijn van misbruik van bevoegdheid, namelijk indien de belangen van [REDACTED] door het op dit moment instellen van de vordering onevenredig worden geschaad of indien dit in strijd is met het belang van een goede procesorde en/of een goede rechtspleging. Daarbij is van belang of [REDACTED] voldoende de gelegenheid heeft gehad om de feiten en omstandigheden te onderzoeken die bepalend zijn voor haar aanspraken en of inmiddels voldoende duidelijkheid bestaat over de in rechte toe te passen beoordelingsmaatstaven.

5.4 De onderhavige procedure heeft betrekking op effectenleaseovereenkomsten. De rechtsverhouding tussen partijen vormt een onderdeel van een groot aantal financiële massaschadezaken. Elke afzonderlijke procedure in een dergelijke zaak dient te worden behandeld en beslist op grond van de feiten en omstandigheden van de individuele zaak. Tegelijkertijd moet rekening worden gehouden met de beoordelingsmaatstaven zoals die zijn en worden ontwikkeld bij de afdoening van soortgelijke zaken. Omdat de behandeling van deze zaken in en buiten rechte zich concentreert bij een klein aantal partijen en organisaties, bestaat de mogelijkheid van enige coördinatie bij de afdoening van deze zaken. Deze omstandigheden brengen mee dat bij de beoordeling of enige partij recht en belang heeft bij het instellen van een procedure in een individuele zaak, tevens van belang is wat de stand van zaken is bij de ontwikkeling van beoordelingsmaatstaven voor de betreffende massaschadezaken als geheel, en voorts wat de betrokken partijen (met name Dexia) en gemachtigden (met name Leaseproces) in dat verband hebben gedaan en nagelaten.

5.5 Het overgrote deel van de bovenbedoelde zaken is afgedaan door het algemeen verbindend verklaren van de WCAM-overeenkomst in de beschikking van hof Amsterdam d.d. 25 januari 2005. [REDACTED] heeft echter door het tijdig inzenden van een opt-outverklaring te kennen gegeven daaraan niet gebonden te willen zijn. Daaruit heeft Dexia mogen begrijpen dat [REDACTED] een hogere schadevergoeding wenste te ontvangen dan waarop de WCAM-overeenkomst in haar geval aanspraak gaf. Voorts heeft Dexia daaruit mogen begrijpen dat, nu Dexia te kennen had gegeven niet bereid te zijn tot een hogere schadevergoeding, daarover zou moeten worden beslist in een procedure tussen partijen, dan wel alsnog een individuele minnelijke regeling zou moeten worden getroffen. Die verklaring heeft [REDACTED] thans meer dan twaalf jaar geleden afgelegd.

5.6 In zijn arresten van 28 maart 2008 (LJN BC2837) en 5 juni 2009 (LJN BH 2815) heeft de Hoge Raad uitsluitend gegeven over de regels en beoordelingsmaatstaven die van

toepassing zijn op effectenleasezaken zoals de onderhavige. In de arresten van hof Amsterdam van 1 december 2009 (LJN BK4978, BK4981, BK4982 en BK4983) is daaraan feitelijk invulling gegeven door de ontwikkeling van de zogenoemde Hof-formule. In zijn arrest d.d. 29 april 2011 (ECLI:NL:HR:BP4003) heeft de Hoge Raad geoordeeld dat het hof Amsterdam daarmee een juiste toepassing heeft gegeven aan de eerder bedoelde maatstaven. Daarmee stond in hoofdlijnen vast en was aan partijen bekend welke beoordelingsmaatstaven in effectenleasezaken moeten worden toegepast.

5.7 De stelling van [REDACTED] komt er, kort gezegd, op neer dat [REDACTED] thans niet in een procedure behoort te worden betrokken waarin wordt vastgesteld of er nog sprake is van aanspraken van [REDACTED] jegens Dexia, en zo ja welke. Ter onderbouwing daarvan wordt aangevoerd dat [REDACTED] de mogelijkheid behoort te hebben om arresten van hoven en van de Hoge Raad af te wachten waarin op bepaalde beslispunten duidelijkheid zal worden verkregen. Daarnaast wordt aangevoerd dat een behandeling van (en beslissing op) de vordering van Dexia tot gevolg kan hebben dat [REDACTED] aanspraken op Dexia verliest waarvan het bestaan in de toekomst kan blijken.

5.8 De kantonrechter is, in navolging van hetgeen de Hoge Raad in r.o. 4.1.3 van zijn arrest van 12 april 2019 (ECLI:NL:HR:2019:590) heeft overwogen, van oordeel dat Dexia voldoende belang heeft bij de door haar gevorderde verklaring voor recht. Het door [REDACTED] gestelde belang dat de procedure wordt aangehouden of uitgesteld in afwachting van toekomstige ontwikkelingen in de rechtspraak legt tegenover het belang van Dexia onvoldoende gewicht in de schaal. Van misbruik van bevoegdheid is dan ook geen sprake. Op de vordering van Dexia zal daarom in het hierna volgende worden beslist.

Beleggingstechnische tekortkomingen

5.9 [REDACTED] stelt dat het door Dexia aangeboden product 'beleggingstechnische tekortkomingen' vertoonde, waardoor [REDACTED] ofwel heeft gedwaald, ofwel aanspraak behoort te hebben op een hoger bedrag aan schadevergoeding dan zou volgen uit de standaard toepassing van de Hof-formule. [REDACTED] meent dat aan de leaseovereenkomst de volgende beleggingstechnische tekortkomingen kleven:

- a. feitelijk is het onmogelijk de leaseovereenkomst tussentijds te beëindigen of de aandelen te verkopen;
- b. gezien de hoge rente op de lening staat vast dat de kans dat de rente wordt terug gekregen vrijwel nihil is.

[REDACTED] verwijst in haar conclusie van antwoord ter ondersteuning van haar standpunt nog naar de rapporten van prof. Damm en prof. Koelewijn.

5.10 Vergelijkbare standpunten als die van [REDACTED] zijn in diverse arresten al uitgebreid besproken en verworpen (onder meer ECLI:NL:GHARL:2019:1377, ECLI:NL:GHAMS:2019:2131 en ECLI:NL:GHAMS:2014:1135). De kantonrechter ziet geen aanleiding van deze lijn af te wijken. [REDACTED] heeft geen feiten of omstandigheden aangevoerd die maken dat in haar zaak anders geoordeeld zou moeten worden. Op dit punt heeft [REDACTED] dan ook geen vordering op Dexia.

5.11 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen heeft Dexia geen belang (meer) bij beoordeling van hetgeen zij naar voren heeft gebracht met betrekking tot de verjaring of het niet voldoen aan de klachtplicht.

Advisering door Legio-Lease

5.12 [REDACTED] heeft - samengevat - het volgende standpunt ingenomen. Een medewerker van Legio-Lease heeft haar moeder ongevraagd telefonisch benaderd in verband met een lucratief spaarproduct. De moeder heeft met de medewerker besproken dat [REDACTED] haar dochter, de wens had om vermogen op te bouwen om na haar studie een eigen woning te kunnen bekostigen. De medewerker vertelde dat het product 'Koersexta' daarvoor zeer geschikt was. De moeder van [REDACTED] heeft dit advies aan haar doorgegeven. Daarnaast geeft [REDACTED] aan dat zij thuis is geadviseerd door Legio-Lease. Hieruit volgt volgens [REDACTED] dat sprake was van een adviesrelatie tussen haar en Legio-Lease. Juist het advies van de in de ogen van [REDACTED] deskundige adviseur van Legio-Lease bracht haar in de veronderstelling dat het ging om een veilig product voor haar doelstelling. [REDACTED] heeft, onder verwijzing naar het arrest van de Hoge Raad van 6 september 2013 (ECLI:NL:HR:2013:CA1725), verder aangevoerd dat zij er in beginsel vanuit mocht gaan dat Dexia de op haar rustende zorgplicht jegens haar naleefde waardoor er voor haar een minder grote inspanningsverplichting ontstond. [REDACTED] volgde het advies van Dexia op en er is geen enkele reden om aan te nemen dat een redelijk denkend mens onder de gegeven omstandigheden zich anders had moeten gedragen. Dexia had moeten voorkomen dat enig handelen van [REDACTED] had kunnen bijdragen aan de schade die door Dexia is veroorzaakt. Van eigen schuld aan de zijde van [REDACTED] is volgens haar dan ook geen sprake.

5.13 Dexia heeft de stelling van [REDACTED] weersproken en daarbij onder meer betwist dat er sprake is geweest van advisering aan [REDACTED]

5.14 Ten aanzien van het geschil van partijen inzake advisering wordt het volgende overwogen. Dexia heeft een van haar effectenleaseproducten aan [REDACTED] aangeboden. De vraag die beantwoord moet worden is of in dit geval een advies is gegeven op grond waarvan dient te worden besloten tot een andere verdeling van de vergoedingsplicht wegens eigen schuld dan die uit de standaardjurisprudentie van de Hoge Raad en het hofmodel voortvloeit. [REDACTED] heeft hiertoe verwezen naar het arrest van de Hoge Raad van 6 september 2013 (ECLI:NL:HR:2013:CA1725). In dit arrest heeft de Hoge Raad een onderscheid gemaakt tussen een standaard effectenleaserelatie (zoals aan de orde in de standaardjurisprudentie van de Hoge Raad en het hofmodel) en advisering waarbij een opdrachtgever een financieel dienstverlener heeft benaderd voor een op zijn specifieke situatie toegesneden advies. In een zodanige situatie rust op de dienstverlener een bijzondere zorgplicht, die onder meer behelst dat zij naar behoren onderzoek doet naar de financiële mogelijkheden, deskundigheid en doelstellingen van de cliënt en dat zij hem dient te waarschuwen voor eventuele risico's, alsook voor het feit dat een door hem beoogde of toegepaste constructie niet past bij zijn financiële mogelijkheden of doelstellingen, zijn risicobereidheid of zijn deskundigheid. In dat geval mag de cliënt er in beginsel van uitgaan dat de dienstverlener die zorgplicht jegens hem naleeft en hoeft een cliënt bij die geadviseerde constructie minder snel bedacht te zijn op en zich minder snel eigener beweging te verdiepen in niet vermelde risico's dan degene die zich wendt tot een aanbieder van een kant-en-klaar effectenleaseproduct.

5.15 In deze zaak is, in tegenstelling tot de situatie in het hierboven door [REDACTED] aangehaalde arrest, geen sprake geweest van advisering door een onafhankelijke tussenpersoon. In lijn met hetgeen door de Hoge Raad is overwogen in r.o. 4.3.4 van zijn arrest van 12 april 2019 (ECLI:NL:HR:2019:590) is de kantonrechter daarom van oordeel dat [REDACTED] geen aanspraak kan maken op een hogere schadevergoeding dan voortvloeit uit de Hof-formule. Eventuele advisering door Dexia zelf als aanbieder moet worden geacht te

zijn verdisconteerd in de standaard schuldverdeling zoals die is ontwikkeld in de rechtspraak en is neergelegd in het hofmodel. Op dit punt heeft [REDACTED] geen vordering op Dexia.

Het certificaataspect

5.16 De leaseovereenkomst is een certificaatproduct [REDACTED] stelt – kort gezegd – dat Dexia nimmer het certificaat heeft aangekocht en derhalve nimmer de overeenkomst heeft uitgevoerd. Dienaangaande wordt overwogen dat certificaatproducten geen betrekking hebben op aandelen, maar betrekking hebben op een vorderingsrecht, waarvan de omvang wordt bepaald en afhankelijk is van de koersontwikkelingen van (al dan niet op de beurs) genoteerde aandelen (AEX-index). De leaseovereenkomst vermeldt dat de *Lessee least van Legio, gelijk deze aan lessee verleast, de na te noemen aandelen/effecten, verder ook te noemen de waarden*. Daarnaast vermeldt de leaseovereenkomst onder punt 6 dat Legio-Lease door middel van deze akte de waarden levert aan de lessee onder de opschortende voorwaarde dat (kort gezegd) lessee aan haar verplichtingen voldoet. Volgens de omschrijving “effecten” gaat het om het Legio AEX-plus Certificaat. De lease betreft aldus geen aandelen, maar een certificaatproduct. Door de vordering op naam aan te kopen heeft Dexia haar verplichtingen uit de leaseovereenkomst vervuld. Dexia heeft bij deze producten aldus niet de contractuele verplichting op zich genomen om ten behoeve van haar afnemers aandelen te verwerven en te behouden. Dat leidt tot de conclusie dat de voormelde stelling van [REDACTED] niet relevant en zonder belang is. Immers, Dexia had uit hoofde van het certificaatproduct slechts de verplichting het bedrag van de hoofdsom vermeerderd met de stijging van de overeengekomen index (het certificaat) uit te keren. Dit betekent dat de standpunten, die [REDACTED] in deze heeft ingenomen, geen stand houden. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat [REDACTED] ook geen vordering op Dexia heeft in verband met de aard van het certificaatproduct.

Onaanvaardbare financiële last

5.17 Ten aanzien van het geschil omtrent de vraag of sprake is van een onaanvaardbaar zware financiële last, wordt allereerst het volgende overwogen.

5.18 Het hof Amsterdam heeft in zijn arresten van 1 december 2009 (ECLI:NL:GHAMS:2009: BK4978, BK4981, BK4982 en BK4983) een vuistregel geformuleerd aan de hand waarvan kan worden beoordeeld of de uit de overeenkomst(en) voortvloeiende financiële verplichtingen naar redelijke verwachting een onaanvaardbaar zware financiële last op een belegger zouden leggen. Deze vuistregel (hierna: de Hof-formule) is ook gehanteerd in de arresten van de Hoge Raad van 29 april 2011 (ECLI:NL:HR:2011:BP4012 en BP4003).

5.19 Volgens [REDACTED] blijkt uit de Hof-formule dat in haar situatie sprake is van een onaanvaardbaar zware financiële last (zie productie 13 bij conclusie van antwoord). Op basis hiervan concludeert [REDACTED] dat Dexia moet erkennen dat [REDACTED] nog een vordering heeft en de gevorderde verklaring voor recht derhalve niet kan worden toegewezen.

5.20 Dexia daarentegen is van mening dat [REDACTED] haar standpunt dat sprake zou zijn van een onaanvaardbare zware financiële last onvoldoende heeft onderbouwd. Dexia stelt dat, nu [REDACTED] ten tijde van het sluiten van de leaseovereenkomst nog thuis woonde, er sprake was van een gemeenschappelijke huishouding en dat dus ook het inkomen van haar ouders in de berekening moet worden betrokken. [REDACTED] heeft dit ten onrechte nagelaten

en daarom gaat voor [REDACTED] niet op dat er sprake was van een onaanvaardbaar zware financiële last.

5.21 De vraag of bij de toepassing van de Hof-formule behalve de financiële gegevens van de afnemer zelf ook die van anderen in de beoordeling moeten worden betrokken, vloeit voort uit hetgeen de Hoge Raad heeft overwogen in zijn arresten van 2011 met betrekking tot de eigen schuld van de afnemer betreffende de schade bestaande uit de betaalde termijnen. Uit die overwegingen volgt dat, indien de toe te passen inkomens- en vermogenstoets zou hebben uitgewezen dat de afnemer redelijkerwijs in staat zou zijn (geweest) aan de betalingsverplichtingen uit de overeenkomst te (blijven) voldoen, genoemde schade geheel voor rekening van de afnemer blijft wegens 'eigen schuld' als bedoeld in artikel 6:101 BW. In gevallen waarin nakoming door Dexia van haar onderzoeksplicht zou hebben uitgewezen dat de afnemer niet in staat kon worden geacht aan de betalingsverplichtingen uit de overeenkomst te (blijven) voldoen, waardoor er sprake was van een onaanvaardbaar zware financiële last, is geen sprake van schade die geheel te wijten is aan de hiervoor bedoelde eigen schuld van de afnemer en dient deze voor een gedeelte door Dexia te worden gedragen, aldus de Hoge Raad. De beoordeling of er sprake is van een onaanvaardbaar zware financiële last ziet dus op de vraag of de afnemer in staat was om de verplichting tot betaling van de termijnen na te komen.

5.22 Doorslaggevend zijn derhalve de feitelijke omstandigheden. Uit r.o. 4.2 onder d van het arrest van de Hoge Raad van 29 april 2011 (ECLI:NL:HR:2011:BP4003) moet worden afgeleid dat hetgeen daar wordt overwogen niet alleen betrekking heeft op een situatie dat de afnemer samenwoont met een partner, maar ook op een in dit verband – voor wat betreft het hebben van een gemeenschappelijke huishouding – gelijk te stellen situatie. Dat betekent dat indien de afnemer een gemeenschappelijke huishouding voert met anderen, zoals ouders, en daardoor deel heeft aan de welstand die daaruit voortvloeit (r.o. 4.2 onder d) of daarvan profijt heeft (r.o. 4.2 onder f), de financiële gegevens van die anderen (in dit geval: de ouders) in de beoordeling dienen te worden betrokken voor de vraag of hij beschikt over financiële middelen die hem in staat stellen zijn verplichtingen uit de overeenkomst na te komen. In dit laatste geval zullen ook de Nibud-normbedragen horende bij een echtpaar met een kind (dan wel meerdere kinderen) dienen te worden toegepast.

5.23 De Hoge Raad spreekt van voordeel ('deel hebben aan de welstand', 'profijt') als gevolg van het hebben van een gemeenschappelijke huishouding met anderen. Daaruit kan niet andersom worden afgeleid dat reeds vanwege het enkele feit dat de afnemer een voordeel heeft sprake zou zijn van een gemeenschappelijke huishouding als door de Hoge Raad bedoeld. Niet elke gezamenlijkheid (zijnde een feitelijke situatie) behoeft te leiden tot een dergelijke 'gemeenschappelijke huishouding' (zijnde een kwalificatie met gevolgen voor de toepassing van de Hof-formule). Anderzijds kan uit het enkele feit dat het inwonende kind meerderjarig is evenmin worden afgeleid dat deze geen gemeenschappelijke huishouding voert met zijn ouders.

5.24 De Hoge Raad acht het aanvaardbaar (vgl. r.o. 4.2 onder c) om in zaken als de onderhavige een algemene formule toe te passen (in dit geval de Hof-formule). Daarvoor is het noodzakelijk eenduidige en praktisch toepasbare maatstaven te hanteren. Daarom ligt het in de rede om, in het geval een kind op hetzelfde adres woont als de ouders, als uitgangspunt te nemen dat er sprake is van een gemeenschappelijke huishouding van ouders en kind. Dat zal immers bij minderjarige kinderen over het algemeen het geval zijn. In die situatie komt niet direct verandering wanneer het kind achttien jaar wordt. Echter, dat uitgangspunt dient te kunnen worden getoetst aan de bijzondere omstandigheden van het individuele geval,

zoals eveneens door de Hoge Raad overwogen.

5.25 Zoals hiervoor reeds is overwogen vindt de beoordeling of er sprake is van een gemeenschappelijke huishouding als door de Hoge Raad bedoeld uitsluitend plaats in het kader van een onderzoek, dat niet anders is dan dat Dexia vooraf had dienen uit te voeren om na te gaan of de afnemer al dan niet in staat kon worden geacht aan de betalingsverplichtingen betreffende de termijnen te voldoen. Dat betekent dat bij die beoordeling bijzondere betekenis mag worden gehecht aan het antwoord op de vraag of de financiële omstandigheden van de (bij de ouders inwonende) afnemer op dat moment zodanig waren dat hij uit eigen middelen de termijnen van de overeenkomst kon voldoen.

5.26 De afnemer die zich er op beroept dat er sprake is van een onaanvaardbaar zware financiële last en op die grond aanspraak maakt op een hogere schadevergoeding, dient zijn aanspraak te onderbouwen. Hij zal daartoe de nodige feiten en omstandigheden moeten stellen en aannemelijk moeten maken en deze waar mogelijk met stukken dienen te onderbouwen. Dit geldt ook voor de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat, hoewel de afnemer inwoont bij zijn of haar ouders, voor de toepassing van de hofformule zou moeten worden uitgegaan van een eenpersoonshuishouden.

5.27 De kantonrechter overweegt als volgt. [REDACTED] heeft erkend dat zij ten tijde van het sluiten van de leaseovereenkomst woonachtig was bij haar ouders. Niet gesteld noch gebleken is echter dat zij huurlasten dan wel kostgeld aan haar ouders heeft betaald. Onder de door [REDACTED] gestelde (overige) omstandigheden moet ervan worden uitgegaan dat haar ouders - door het op zich nemen van allerlei vaste lasten ten behoeve van hun dochter - hun dochter tot hun gemeenschappelijk huishouding rekenden. [REDACTED] heeft - voornoemde punten in aanmerking nemende - dienaangaande onvoldoende gesteld en onderbouwd dat zij een zelfstandige huishouding voerde. Onder deze omstandigheden wordt er dan ook van uit gegaan dat er sprake was van een gemeenschappelijke/gezamenlijke huishouding en dienen ook de financiële gegevens van de overige leden van het gezin/huishouden bij de berekening of sprake is van een aanvaardbare dan wel onaanvaardbare financiële last worden betrokken. Die gegevens zijn niet door [REDACTED] overgelegd.

5.28 Gelet op het ontbreken van al die van belang zijnde financiële gegevens aan de zijde van [REDACTED] moet er in elk geval van uit worden gegaan dat nakoming door Dexia van haar onderzoeksplicht zou hebben uitgewezen dat Dexia het aangaan van de leaseovereenkomst niet had behoren te ontraden omdat daardoor naar redelijke verwachting **niet** een onaanvaardbaar zware financiële last op [REDACTED] werd gelegd. Gelet hierop wordt geconcludeerd dat in dit geval toepassing van de door het hof ontwikkelde formule zou hebben uitgewezen dat Dexia het aangaan van de leaseovereenkomst **niet** had behoren te ontraden. De kantonrechter is derhalve van oordeel dat de schade aan termijnen geheel voor rekening van [REDACTED] behoort te blijven.

Buitengerechtelijke kosten

5.29 [REDACTED] heeft aangevoerd dat nog aanspraak bestaat op vergoeding van de buitengerechtelijke kosten, hetgeen Dexia gemotiveerd heeft betwist. [REDACTED] heeft een beschrijving gegeven van de werkzaamheden die haar gemachtigde voorafgaande aan deze procedure heeft verricht.

5.30 De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 12 april 2019 (ECLI:NL:HR:2019:590) in r.o. 4.5.3 en 4.5.4 het volgende overwogen:

4.5.3 “...dat indien de door Leaseproces voor [eiser] verrichte buitengerechtelijke werkzaamheden niet meer behelzen dan het opstellen en versturen van enkele gestandaardiseerde stukken, zoals een klachtbrief, een opt-out verklaring en stuitingsbrieven, de daarmee gemoeide kosten op grond van artikel 6:96 lid 3 BW in verbinding met artikel 241 Rv in een procedure niet tot vergoeding in aanmerking komen. Dergelijke werkzaamheden moeten op een lijn worden gesteld met het opstellen en versturen van een aanmaning of andere eenvoudige brief, zoals bedoeld in HR 11 juli 2003, ECLI:NL:HR:AF7004, rv. 3.5 en HR 18 februari 2005, ECLI:NL:HR:2005:AR6164, rov. 5.3.2.”

4.5.4 “Naast de hiervoor in 4.5.3 bedoelde werkzaamheden bestaande in het opstellen en versturen van enkele gestandaardiseerde stukken, heeft [eiser] nog als werkzaamheden van Leaseproces vermeld, kort gezegd, het voeren van een intakegesprek, het beoordelen van de haalbaarheid van de aanspraken van [eiser] en het adviseren daaromtrent, en het verzamelen van gegevens om de omvang van de aanspraken van [eiser] te kunnen bepalen. Dat zijn werkzaamheden die ook moeten worden verricht ter voorbereiding van een procedure en die derhalve onder art. 6:96 lid 3 BW en artikel 241 Rv vallen. Mede gelet op hetgeen hiervoor in 4.5.3 is overwogen, is na verwijzing dan ook geen ander oordeel mogelijk dan dat [eiser] onvoldoende heeft gesteld ter onderbouwing van zijn aanspraak op vergoeding van buitengerechtelijke kosten.”

5.31 Nu het de kantonrechter niet is gebleken dat de gemachtigde van ██████ in deze zaak andere werkzaamheden heeft verricht dan die werkzaamheden die gelijkelijk zijn aan de werkzaamheden die door de Hoge Raad in bovenstaand arrest zijn opgesomd, wordt geoordeeld dat ██████ geen aanspraak heeft op vergoeding van buitengerechtelijke kosten.

Slotsom

5.32 Niet is in geschil dat bij toepassing van de maatstaven en beoordelingskaders (zoals geformuleerd door de Hoge Raad in de voormelde arresten van 2008 en 2009 en nader uitgewerkt in het hofmodel) ██████ aanspraak had op een schadevergoeding van € 760,59. Dit bedrag heeft Dexia op of omstreeks 18 januari 2012 aan ██████ uitgekeerd. De door ██████ aangevoerde feiten en omstandigheden en de op basis daarvan gevoerde verweren bieden geen grond om van deze jurisprudentie af te wijken. Volledigheidshalve wordt hierbij nog overwogen dat de kantonrechter bij het voorgaande is uitgegaan van de door Dexia bij inleidende dagvaarding overgelegde financiële gegevens, welke niet dan wel onvoldoende door ██████ zijn weersproken. Nu Dexia uitsluitend gegevens heeft overgelegd betreffende de door haar in deze procedure genoemde overeenkomst, zal de verklaring voor recht slechts daarop betrekking kunnen hebben. Dit betekent dat de vordering van Dexia toewijsbaar is als hierna vermeld. Partijen zullen geen verplichtingen meer jegens elkaar hebben uit de onderhavige rechtsverhouding.

5.33 ██████ zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten.

6 Beslissing

De kantonrechter:

- verklaart voor recht dat Dexia aan al haar verplichtingen uit hoofde van de leaseovereenkomst met nummer [REDACTED] heeft voldaan en op grond daarvan verder niets meer aan [REDACTED] verschuldigd is;
- veroordeelt [REDACTED] in de proceskosten, aan de zijde van Dexia tot heden begroot op € 504,52, waaronder begrepen € 300,00 voor salaris van de gemachtigde van Dexia, onverminderd de eventueel over de verschotten verschuldigde btw;
- verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad voor wat betreft de proceskostenveroordeling;
- wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door kantonrechter mr. P.M. Frinking en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 19 december 2019.

Voor grasse afgegeven d.d.

19 DEC. 2019

De griffier van de rechtbank Den Haag
Team Kanton Londen/Gouda
Locatie Gouda